בית ישראל (רוז'ין) — ענין שבתו במאסר

א. פ"א התוועדו מרן הרוזינער והה"צ הר"מ מטשארנאביל זללה"ה בעיר אחת על שבת פ' מקץ וכאשר ישבו הצדיקים יחדיו אמר מרן הרוזינער להה"צ הר"מ מטשארנאביל. הנה בפרשה של שבוע זו נאמר ויוסף הורד מצרימה מיינט מען קיוב. ענה הטשארנאבילער אני מוחל לכם הדבר כי אני כבר זקנתי וכחי אין עמדי וזאת הי' בערך עשרה שנים קודם שנלקח הרוזינער למאסר בקיוב:

ב. בימי הסוכות הי' קשה מאד להכניס לו אתרוג לתוך המאסר וע"י הרבה השתדלות השיגו רשיון להושיט לו את הד' מינים ע"י שר אחד משרי החיל ובעת שמסר לו השר האתרוג אמר לו בהפרי הזה שאני נותן לך חטא בזה אבינו הראשון ואתה ביכולתך לתקן זאת (כמ"ד עץ שאכל אדה"ר אתרוג הי'):

ג. ידוע שמשמשו הר' שמואליק שישב עמו במאסר עבר עליו רוב הזמן בשינה ופ"א הקיץ עצמו וראה שמרן הרוזינער לבוש בגדי' הפוכים ונתפלא מאד ואמר לו הרוזינער שהי' אצלי כעת הז' הרועים והתקנאו בי בזה שאני יושב תפוס. והעולם אומרים שסגולה לעין הרע להפוך המלבושים:

ד. סיפר בנו הה"צ הק' הר' מנחם נחום משטיפענעשט זללה"ה אשר במאסר שישב אבי' הרוזינער למקום בהכ"ס הי' צריך לעלות במדריגות. ובעת שהי' צריך לעשות צרכי' הי' עולה שמה למעלה ומשמשו שמואליק עמד למטה. פ"א בעלותו שמה נראה לפניו כלב קטן בתלתלים שחורות ואמר בזה"ל פעטליוואטי הינטיל. וסיים הה"צ השטיפנעשטיר הנה אבי זללה"ה הי' בקי בהם ובשמותיהם ר"ל אכן מפני הכלב הזה נבהל והתחיל לצעוק למשמשו. ועלה אלי' ואז ברח הכלב:

ה. סיפרה הצדקת גיטילע בת מרן הרוזינער זי"ע אשר בחצר המטרה שישב שם הרוזינער. הי' תעלה של מים לפני החדר שישב שמה. פ"א בש"ק, מאיזה סיבה, נתמלא התעלה מים רבים, שטף ועבר על כל גדותי' עד שא"א הי' לעבור אל חדרו להביא לו קידוש וחלות ומאכל על שבת. והי' דואגים מאד ע"ז שהרוזינער ישב בתענית בש"ק ולפנות ערב נחסרו המים והכניסו לו קידוש וחלות ומאכל. וענה ואמר יכול להיות שהי' טוב יותר שלא הי' נחסר המים ואז הייתי מוכרח לישב בתענית כל יום ש"ק והי' נעשה רעש גדול למעלה מתעניתי בשבת. והי' אפשר קץ לצרותי אכן עכשיו שהובא לי לאכול מוכרח אני לאכול:

ו. פ"א בשבתו במאסר עמד לבוש בטו"ת כל היום ע"ש עד הערב. וכאשר ראה משמשו שמהר יקדש היום קרב אלי' וחלץ לו התפילין מעל ראשו. ומהר להדליק הנרות לכבוד שבת. ופתאום נכנס שר בית הסוהר וכבה את הנרות וצעק בקול מה זה קול המולה סוער ברעש אשר אשמע. ומרן הרוזינער עמד אז והעמיק במחשבותיו הטהורים ובעבור רגעים אחדים בא עוד הפעם השר הנ"ל והדליק את הנרות שכבה אז אמר מרן הרוזינער למשמשו הידעת מי הוא זה השר. הוא שר של מלך

רוסיא חוצפא גדולה עשה לכבות את הנרות שלי אבל עכ"ז ירא ממני והי' מוכרח בעצמו לחזור ולהדליקם:

ז. בעת שיצא מהמאסר אמר בזה"ל בתחל' עלה על מחשבתי להיות יושב מוחלט במאסר וראיתי שרצון ומחשבה זו היא ח"ו כח מהסט"א ובקשתי מהשי"ת שיוציאני מהמאסר ואמר להיות לי יסורים מן היסורים זאת אינו מצד הקדושה ואם לא יהי' לי יסורים לא יהי' נחשב לי היסורים ליסורים וענין זה עמוק מאד מי ימצאנו:

ח. כאשר בא מהמאסר הלך בחדרו אנה ואנה ואמר למה קורין אותי רבי אם אין שומעין לי למעלה. איך בין נאהר אדרימעלט גיוואריין האט זיך אפ גיטאהן וואס האט זיך אפ גיטאהן:

ט. בעת שבא השר לקחת אותו להוליכו למאסר עמד הרב וסיפר מעשה שהי' מלך גדול שלא היה לו בנים. ולעת זקנתו נפקד בבת אחת טובה ויפה ברה כחמה. והי' יקרה מאד בעיני המלך והמלכה ונהלו אותה במזג. מאכלה ומשקתה הכל בסדר ובמזג הראוי' למצב בריאתה. וכשגדלה והגיע פרקה לשדך אותה בחרו עבורה חתן יקר ונעלה מרמי המעלה. ואחר נשיאתה והבת היקרה הנ"ל ניתן לה הריון. דברו המלך והמלכה ביניהם מה נעשה לבתנו זאת בעת שיגיע ימי' ללדת ויאחזוה צירים וחבלי יולדה. ואיך נעצור כח ונוכל לסבול את קול צעקת בתנו היקרה מחבלים שיבואו לה. אח"כ אמרו מסתמא בתנו המשכלת תחוס עלינו. ותחו' על צערנו. ותדע בחכמה. לעצור עצמה שלא תזעק אף אם יכאיב לה. תסבול בקרבה הצער ולא ישמע קולה וכן הי' הדבר. והבת המשכלת התחזקה בכל כחה לבל תשמיע קול צער למען לא ידאיב לב אבי' ואמה. אכן בסוף כאשר בא הרגע האחרונה שתמלט הוולד התחזקו עלי' החבלים מאד ולא עצרה כח עוד ונפר קול צעקת אוי ממנה. ואבי' ואמה נבהלו מאד ולקחו עץ גדול והכוה על ראשה. על מה שלא עצרה עוד רגע קטן בזה:

י. סיפר הה"צ ר"א מ"מ דק' מריסק זלל"ה שנתראה פ"א עם מרן בעיר לוצק וסיפר לו מרן איך שהתפילין שלו הגיעו לו מאביו הה"צ הר"ש שהתפלל בהם. ואבי' הק' השיג אותם מהמלאך הק' והמלאך השיגם מהמגיד הגדול ממעזריטש. ובודאי הי' התפילין יקרים מאד. וכאשר נלקח להמאסר הי' ירא לקחת אתו את התפילין. והניח אותם בביתו במקום צנוע. ולעצמו כתב לו תפילין קטנים לקחת עמו במאסר. והנה לאחר צאתו מהתפיסה לקח את התפילין שלו להניח ופתח אותם. והנה עלה עליהם חלודה ועיפוש. וכך אמר מרן זלה"ה כשראיתי זאת נעשה אלף נקבים בלבי ושלח אחר סופר אולי יוכל לתקנם. וכאשר בא הסופר ולקח אותם בידו להביט בהם והנה הפרשיות כולם נקיים וטהורים טובים ויפים כבראשונה.